

Sygn. akt II CSK 381/17

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa F.N.

przeciwko Ł.S. i B.S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 grudnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 8 lutego 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W świetle, zatem tej regulacji, cel wymagania przewidzianego w art. 398 § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Sąd Najwyższy na tych jedynie przesłankach może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest

korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołali przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. to jest występowanie istotnego zagadnienia prawnego. Występujące, ich zdaniem, w sprawie zagadnienie prawne ujęli w czterech zapytaniach, przy czym w uzasadnieniu wniosku nie zawarli wymaganej argumentacji prawnej wskazującej, że wyartykułowane w zapytaniu wątpliwości stanowią rzeczywiście zagadnienie prawne, nowe, dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie, których rozwikłanie będzie miało wpływ nie tylko na rozstrzygnięcie sprawy, ale i na rozwój judykatury - takie, bowiem wymogi konsekwentnie są stawiane w orzecznictwie Sądu Najwyższego skarżącym powołującym się na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zapytanie związane z pozornością czynności prawnej w ogóle nie przedstawia się, jako istotne dla rozstrzygnięcia sprawy skoro w podstawach kasacyjnych nie wskazano art. 83 k.c. jako naruszonego czy to przez błędną wykładnię czy też niewłaściwe zastosowanie.

Z tych też przyczyn orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).